

تاریخچه بو :

از زمان پیدایش بشر انسانهای غارنشین از چوب بعنوان وسیله دفاعی در برابر حوادث از خود هفانواده مواظبت می کردند . چوب یکی از قدیمی ترین عناصری است که تاکنون با بشر مانده است و در تمامی شرایط بعنوان ابزار کشاورزی ، جنگی ، تفریحی و مسکن از آن استفاده شده است.

اساتید رزمی داستانهای فراوانی را در مورد پیدایش تکنیکهای استفاده از (بو) عنوان کرده اند ولی می توان این موضوع را باور داشت ، که تکنیک یا هر فنی، به مرور زمان و بر اثر ممارست و تلاش فرد و یا عده ای شکل می گیرد و پایدار می ماند . در مورد منشأ و پیدایش این سلاح بمثلهای فراوانی در کتب ها و دوجهای رزمی وجود دارد که رایجترین آن که مورد تأیید ژاپنی ها نیز است ، این می باشد.

بو یکی از ابزار کشاورزان با نام تنبین (tenbin) است. در واقع چوب بلندی بود که روستاییان آن را روی شانه هایشان گذاشته و با آن سطهای آب را از رودخانه حمل میکردند. در موقع لزوم نیز بعنوان یک وسیله دفاعی در برابر حیوانات و مملات مهاجمین از آن استفاده میکردند.

یکی دیگر از داستانهای مطرح شده (جمع به سلاح (بو) این است که : زمانی که ژاپنی ها اوکیناوا را مورد تاخت و تاز خود قرار دادند ، روستاییان را جمع کرده و دستور دادند که حمل و در اختیار داشتن و تملک هر گونه سلاح مرگ آوری برایشان قذغن است . این نوع فرمانها باعث شد که کشاورزان و مردم مظلوم به فکر چاره افتاده و از آلات کشاورزی به عنوان اسلحه استفاده نمایند.

